

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6616/2023
21.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Соња Хаџи-Борјановић, адвокат из ..., против туженог Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд, Београд и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1482/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 21.05.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1482/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1482/22 од 15.09.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3563/20 од 28.02.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован непресуђени део тужбеног захтева тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 966.396,26 динара са законском затезном каматом од 08.09.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован непресуђени део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена Република Србија да, солидарно са туженим Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд, тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 279.382,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.05.2014. године до исплате, износ од 71.044,30 динара почев од 01.05.2014. године до исплате и законску затезну камату на износ од 1.114.027,38 динара, почев од 01.05.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да тужилац сноси своје трошкове поступка. Ставом четвртим изреке, одлучено је да тужени Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд сноси своје трошкове. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженој Републици Србији накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 1482/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 3563/20 од 28.02.2022. године у побијаном делу (став један, два, три и пет изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцу од стране туженог Удружења осигураваача Србије – Гарантног фонда потраживања на име обрачунате и номинално исказане законске затезне камате на главни дуг плаћен у току овог поступка, који дуг има основ у правноснажној пресуди донетој у спору тужиоца против осигураваача „Екос осигурање“, над којим је био покренут и окончан стечајни поступак. У односу на Републику Србију предмет спора је накнада штете због незаконитог рада органа тужене, у висини неисплаћених трошкова парничног поступка досуђених пресудом у парници вођеној по тужби тужиоца против осигураваача „Екос осигурање“, законске затезне камате досуђене том пресудом као и износа који је тужилац као поверилац трећег исплатног реда могао наплатити у стечајном поступку а није. Одлука нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева тужиоца у односу на оба тужена заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права примењеног на конкретно утврђено чињенично стање, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Ове одлуке не одступају ни од судске праксе, да се из средстава Гарантног фонда може накнадити само део штете који није накнађен из стечајне масе осигураваача – стечајног дужника и да се средства фонда користе за накнаду штете која није накнађена из стечајне масе, али не и за исплату споредних потраживања (камата, трошкови судског поступка и сл.). С друге стране, ревидент није приложио другачије одлуке судова у истој чињенично правној ситуацији.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 27.02.2020. године а вредност предмета спора у односу на туженог Удружење осигураваача Србије – Гарантни фонд је 966.396,26 динара а у односу на тужену Републику Србију 350.426,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета не прелази имовински цензус од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредбе члана 413. ЗПП, у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**